

λουθα, διαφυλάττεται εἰς τὸν αὐτὸν Μανρογορδάτον καὶ συντρόφους του πᾶν δίκαιον κατὰ τοῦ Ζάκα καὶ ὁποίου ἄλλου ἀνήκει.

7ον) Ἀπορρίπτεται ἡ ἀνταπαίτησις περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως παρὰ τοῦ Κούζοβικ, Σγούτα καὶ τῶν συνεταίρων των.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν δεκάτην ἕκτην Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἐνάτου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἐδουάρδος Μάσσων
Γεώργιος Ἀθανασίου

Ὁ Γραμματεὺς
Ν.Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 68

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 8 διαταγὴν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας, συνοδεύουσας τ' ἀφορῶντα ἔγγραφα τὸ αὐστριακὸν τραβάκολον «Πέρον» τοῦ πλοιάρχου Νικολάου Ξίγκα,

Θεωρήσασα τὴν πρὸς τὸν Μοίραρχον κ. Ἀντώνιον Κριεζῆν ἀναφορὰν τοῦ πλοιάρχου Μανόλη Βούτη τῆς 18 Ἰανουαρίου 1829, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι τὴν αὐτὴν νύκτα κατέσχε τὸ εἰρημένον αὐστριακὸν τραβάκολον «Πέρον», ἔξω τῆς Πρεβέζης περὶ τὰ δύο μίλια μὲ φορτίον σιτάρι, παξιμάδι, βαρέλια κενὰ καὶ ρύζι,

Θεωρήσασα τὴν ἐνώπιον τοῦ κατασχετοῦ ὁμολογίαν τοῦ πλοιάρχου Ν. Ξίγκα τῆς αὐτῆς ἡμέρας,

Θεωρήσασα τὴν ἐκ Τεργέστης ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν τοῦ αὐτοῦ τραβακόλου, τῆς 26 Νοεμβρίου 1828, δι' ἧς φαίνεται διευθυνόμενον εἰς Πάτρας,

Θεωρήσασα τὴν ὀπισθοθεώρησιν τῆς αὐτῆς πιστοποιήσεως ἐκ Κερκύρας διὰ Πάτρας καὶ Νεόκαστρον, γενομένην κατ' ἐπανάληψιν τὴν 2, 12, 21 καὶ 29 Ἰανουαρίου 1829,

Θεωρήσασα τὸ φορτωτικὸν τῆς 24 Νοεμβρίου 1828, δι' οὗ ὁ Ἀντώνιος Καστελλάνοβικ ἐφόρτωσεν ἐπὶ τοῦ ρηθέντος τραβακόλου ἀπὸ Τριέστι διὰ Πελοπόννησον καὶ Ἀρχιπέλαγος 400 στάγια σίτου, παξιμάδι, 1000 τάλλ. μετρητὰ καὶ 31 βαρέλια κενὰ, ὅλα ἰδικά του,

Θεωρήσασα τὴν πρὸς τὸ Φροντιστήριον ἀναφορὰν τοῦ κατὰ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα Μοιράρχου κ. Ἀντωνίου Κριεζῆ τῆς 30 Ἰανουαρίου 1829, συνοδεύουσας τὰ ἔγγραφα τοῦ αὐτοῦ τραβακόλου,

Θεωρήσασα τὰς ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ὁμολογίας τῶν ὁδηγῶν τοῦ τραβακόλου, τοῦ Αὐστριακοῦ πλοιάρχου Ν. Ξίγκα καὶ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ τῆς 11ης καὶ 12 Φεβρουαρίου 1829,

Θεωρήσασα τὸ ἡμερολόγιον τοῦ αὐτοῦ τραβακόλου καὶ τὸ πρόχειρον αὐτοῦ (*scartafaccio*),

Θεωρήσασα τελευταῖον τὴν ἀπολογίαν τοῦ εἰρημένου Αὐστριακοῦ πλοίαρχου Ν. Ξίγκα τῆς 16 / 28 Φεβρουαρίου 1829,

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ ἐξάγει:

1ον) Ὅτι ἀναχωρήσας ἀπὸ Τριέστι μὲ φορτίον σίτου, παξιμάδος καὶ βαρελίων κενῶν διευθύνετο εἰς Πάτρας, Νεόκαστρον καὶ Ἀρχιπέλαγος, κατὰ τὸ διαβατήριον, τὸ φορτωτικὸν καὶ τὸ ἡμερολόγιόν του, καὶ ὅτι διαπλέων τὸν Ἀδριατικὸν ἐφόρτωσεν ἀπὸ τὸ Δυρράχιον καὶ μερικὸν ρύζι.

2ον) Ὅτι ὁ πλοίαρχος ὡμολόγησεν ὅτι καὶ τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον ἀνήκουν εἰς τὸν Ἀντώνιον Καστελλάνοβικ καὶ ὅτι πιθανῶς εἶναι ἀσφαλισμένα, ἐν ᾧ ὁ Ἰωάννης Μαρία Πόστικ, ναύτης του, εἶπεν, ὅτι καθὼς ἤκουσε καὶ ἀπὸ τὸν κτήτορα καὶ ἀπὸ τὸν πλοίαρχον εἶναι τῷ ὄντι ἀσφαλισμένα καὶ τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον.

3ον) Ὅτι κατὰ τὸν πλοῦν του ἔπιασεν εἰς Κέρκυραν, ὅπου διέμεινεν 29 ἡμέρας καὶ ἔμαθεν, ὡς λέγει, τὴν εἰς Πελοπόννησον χαμηλὴν τιμὴν τῶν τροφίμων.

4ον) Ὅτι, μολονότι ἔμαθε τὴν εἰδησιν αὐτὴν εἰς Κέρκυραν, πάλιν διευθύνετο διὰ Πάτρας καὶ Νεόκαστρον, κατὰ τὰς εἰς διαφόρους ἐποχὰς ἀναθεωρήσεις τοῦ διαβατηρίου του,

5ον) Ὅτι ἐπιάσθη σιμὰ τῆς Πρεβέζης μὲ μέρος πανιῶν κατεβασμένων καὶ ἐπιφέρει πρὸς δικαιολογίαν του, ὅτι συνέλαβε σκοπὸν νὰ μεταβῇ εἰς Λευκάδα, καὶ περὶ τοῦ σκοποῦ του τούτου οὐδὲ ἵχνος φαίνεται εἰς τὸ πρόχειρον τοῦ ἡμερολογίου του, ἐν ᾧ εἰς τὸ καθ' αὐτὸ ἡμερολόγιόν του, γραφὲν μετὰ ταῦτα, ἐπρόσθεσεν ὅτι συνέλαβε σκοπὸν διὰ τὴν Λευκάδα.

6ον) Ὅτι κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τῆς 11 Φεβρουαρίου ὁμολογίαν του εἶπεν ἐρωτηθεὶς, ὅτι δὲν ἔχει οὔτε ἔγγραφα οὔτε γράμματα ἄλλα.

7ον) Ὅτι κατὰ τὴν δευτέραν τῆς 12 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ὁμολογίαν του, εἶπε πρῶτον, ὅτι δὲν ἔχει πρόχειρον ἡμερολόγιον, διότι σημειώνει συνήθως τὰς παρατηρήσεις του εἰς κομμάτια χαρτιοῦ, καὶ ὅταν τὸ Δικαστήριον τοῦ ἐζήτησεν, ἂν ἔχη τοιαῦτα κομματόχαρτα, ἐπαρουσίασεν ἓν τακτικώτατον πρόχειρον ἡμερολόγιον, ραμμένον, συνιστάμενον εἰς φύλλα 24.

8ον) Ὅτι κατὰ μὲν τὸν πλοίαρχον, ὅταν ἐπιάσθη, ὁ ἄνεμος ἦτο δυτικοαρκτικὸς (*ponente maestro*), ἀπὸ δὲ τοὺς ναύτας του, ὁ μὲν εἶπε μεσημβρινοδυτικὸς (*ponente lebbiccio*), ὁ δὲ ἀπαρκτίος (*tramontana*), ὁ δὲ ἀρκτικοδυτικὸς (*maestro*).

9ον) Ὅτι, κατὰ μὲν τὸν κατασχετὴν Μ. Βούτην, τὸν Μοίραρχον Ἀντώνιον Κριεζῆ καὶ τοὺς ὁδηγούς του Ἑλληνας, ἐπιάσθη σιμὰ τῆς ξηρᾶς τῆς Πρεβέζης δύο μίλια, κατὰ δὲ τὸν Αὐστριακὸν πλοίαρχον 8 μίλια, καὶ κατὰ τοὺς ναύτας του 8, 10, 12, 15.

10ον) Ὅτι καὶ ὁ πλοίαρχος καὶ οἱ ναῦταί του ὁμολογοῦν, ὅτι ἐγνώριζαν τὸν ἀποκλεισμόν τῆς Πρεβέζης,

Παρατηρεῖ δέ :

1ον) Ὅτι ὁ διορισμός του κατὰ τὰ ἔγγραφά του ἦτο κυρίως διὰ Πάτρας, Νεόκαστρον, καὶ εἶχεν εἰς τὸ πλοῖόν του κενὰ βαρέλια διὰ νὰ φορτώσῃ λάδι κατὰ τὴν

ὁμολογίαν του, ἐνῷ οὔτε ἀπὸ Πάτρας οὔτε ἀπὸ Νεόκαστρον ἐξάγεται, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας ἀπὸ τὴν Πρέβεζαν.

2ον) Ὅτι, ἐνῷ ὁ διορισμός του ἦτο διὰ Πάτρας ἢ Νεόκαστρον κ' ἐνῷ πιάσας εἰς Κέρκυραν ἐπληροφορήθη ὅτι τὸ φορτίον του δὲν εἶχε τιμὴν εἰς Πελοπόννησον, ἦτο πλέον περιττὸν νὰ λάβῃ διαβατήριον ἀπὸ Κέρκυραν διὰ τὸν αὐτὸν διορισμόν,

3ον) Ὅτι τὸ πιάσιμον καὶ ἡ μακρὰ διατριβὴ του καὶ ἡ κατ' ἐπανάληψιν δις καὶ τρις ἀπὸ Κέρκυραν ἐκπλευσίς του, δίδουν μᾶλλον ὑποψίαν ὅτι εἶχε σκοπὸν νὰ καιροφυλακτήσῃ, διὰ νὰ παραβῇ τῆς Πρεβέζης τὸν ἀποκλεισμόν.

4ον) Ὅτι, ἐνῷ τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον του ἦσαν ἀλλότρια, κατὰ τὴν ὁμολογίαν του, καὶ ἀσφαλισμένα, αὐτὸς δὲν ἠδύνατο αὐθαιρέτως νὰ παρεκτραπῇ τὸν πλοῦν του καὶ νὰ μεταβῇ εἰς ἄλλο μέρος παρὰ τὸν διορισμόν του.

5ον) Ὅτι μάλιστα, ἀνίσως ἠκολουθοῦσε, κατὰ χρέος, τὴν ἀπὸ Τεργέστην διεύθυνσιν διὰ Πάτρας, Νεόκαστρον καὶ Ἀρχιπέλαγος, δὲν ἠμποροῦσε νὰ φοβηθῇ τὸν ὅποιον προβάλλει ξεπεσμόν τῶν γεννημάτων, διότι εἶναι πασίδηλον ὅτι καθ' ὅλον τοῦτον τὸν χειμῶνα ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος εἶχον ἐπαισθητὴν ἀνάγκην τῶν τροφίμων καὶ ἀκαταπαύστως ἐγίνοντο ἀποστολαὶ τῶν τοιούτων καὶ ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ ἀπὸ τὸν Ἀδριατικόν.

6ον) Ὅτι, ἂν εἶχε τὸν σκοπὸν νὰ ἐξακολουθήσῃ τακτικῶς τὸν πλοῦν του, καὶ λάδια ἤθελεν ἐπιτύχει ἐντὸς τοῦ Ἀρχιπελάγους, κατὰ τὸν ὅποιον εἶχε σκοπὸν, διότι μέχρις σήμερον αἱ τιμαὶ εἶναι μετριώτεραι ἐκείνων τῆς Ἑπτανήσου, ὥστε καὶ διὰ τὴν πώλησιν καὶ διὰ τὴν πρόβλεψιν τοῦ ἐσύμφερε νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν διεύθυνσίν του καὶ ὅχι νὰ παρεκτραπῇ τόσον ἐπικινδύνως ἀπὸ τὸν πλοῦν του, χωρὶς ἄδειαν τοῦ φορτωτοῦ.

7ον) Ὅτι, καὶ ἂν εἶχεν ἐξουσίαν ν' ἀλλάξῃ τὸν διορισμόν του (τὸ ὅποιον δὲν ἀποδεικνύεται) ἐχρεώσται νὰ τὸ δηλοποιήσῃ καὶ εἰς τὴν ἐκ Κερκύρας ὑγειονομικὴν πιστοποιήσιν του καὶ νὰ σημειώσῃ τὴν παρεκτροπὴν τοῦ διάπλου του εἰς τὸ πρόχειρόν του, διὰ νὰ μὴ πέσῃ ἔπειτα, καθὼς ἔπεσεν, εἰς ἀντίφασιν τὸ πρόχειρον μὲ τὸ ἡμερολόγιόν του.

8ον) Ὅτι δὲν ἰσχύουν ποσῶς τὰ δύο ἰδιωτικὰ μονόφυλλα γραμμάτια, τὸ μὲν διὰ τὴν Ἰθάκην, τὸ δὲ διὰ τὴν Λευκάδα, τὰ ὅποια παρουσίασε μὲ τὴν ἀπολογία του πρὸς ἀπόδειξιν τῆς διὰ Λευκάδα διευθύνσεώς του, καθότι ἐκτὸς ὅτι εἶναι ἰδιωτικά, ἐρωτηθεὶς πρότερον ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ἂν εἶχε κανὲν ἰδιωτικὸν γράμμα, ἀπεκρίθη ὅτι δὲν εἶχεν.

9ον) Ὅτι ἐπομένως τ' αὐτὰ δύο γραμμάτια, ὅχι μόνον δὲν ἀποδεικνύουν τι ὑπὲρ τοῦ Ξίγκα, ἀλλὰ κ' ἐπιβαρύνουσι κατ' αὐτοῦ· διότι εἰς τὸ ἐν φαίνεται τὸ ἔξω φύλλον ἀποσπασμένον, χωρὶς τ' ὄνομα τοῦ πρὸ ὃν διευθύνεται, καὶ παρὰ τὸ σύνηθες ὀπισθεν εἰς ἐν ἄκρον ἐπιγραμμένον τ' ὄνομα Εὐσταθίου Πεταλᾶ Μαράτου, εἰς διαφορετικὴν γλῶσσαν καὶ διαφορετικὸν γράψιμον. Ἔτι δὲ διότι, ἐν ᾧ ὁ γράφων ὀνομάζεται Δημήτριος Μαράτος καὶ γράφει γραικιστὶ πρὸς τὸν κουνιάδον του, τὸ ἐπίγραμμα εἶναι ἰταλιστὶ πάλιν πρὸς Μαράτον, ἐκ τῶν ὁποίων ὅλων συνάγεται πιθανῶς, ὅτι τὸ συστατικὸν αὐτὸ γραμμάτιον ἦτο διευθυμένον κ' ἐπιγραμμένον διὰ τὴν Πρέβεζαν.

10ον) Ὅτι ἐπαυξάνουν πολὺ τὰς κατ' αὐτοῦ ὑποψίας αἱ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν

ναυτῶν του ἀντιφάσεις περὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου, περὶ τοῦ ἀνέμου καὶ περὶ τοῦ τόπου τῆς κατασχέσεώς του.

11ον) Ὅτι, γνωρίζων τὸν ἀποκλεισμόν τῆς Πρεβέζης, ἔχων φορτίον συνιστάμενον ἀπὸ τρόφιμα (ἰσχυρότατον πολεμοφόδιον εἰς τὸν ἐνεστῶτα πόλεμον τῆς Ἑλλάδος), παρεκτραπείς ἀπὸ τὸν πλοῦν του, μεταχειρισθεὶς δόλιον προσθήκην εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του, εὔρεθεις εἰς καιρὸν νυκτὸς μὲ τὸ μέγα πανὶ κλεισμένον ἔμπροσθεν σχεδὸν τῆς εἰσόδου τῆς Πρεβέζης καὶ κατασχεθεὶς τόσον πλησίον τοῦ ἀποκλεισμένου τόπου, παρέβη προφανῶς τὸν ἀποκλεισμόν.

Δι' ὅλα ταῦτα λοιπὸν ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει:

Ἐπειδὴ ὁ Ν. Ξίγκας, πλοίαρχος τοῦ αὐστριακοῦ τραβακόλου «Πέρον», ἀπεδείχθη παραβάτης τοῦ ἀποκλεισμοῦ, τὸ αὐστριακὸν τραβάκολον «Πέρον» μ' ὅλην τὴν ἀποσκευὴν καὶ τὸ φορτίον αὐτοῦ κατὰ τὸ φορτωτικόν του δημεύεται.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν εἰκοστὴν πρώτην Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἐνάτου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἐδουάρδος Μάσσων
Γεώργιος Ἀθανασίου
Λουκᾶς Ράλλης

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 69

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 1022 πρόσκλησιν τοῦ Γεν. Φροντιστηρίου πρὸς τὸ Δικαστήριον, ἐπιγραμμένην εἰς τὴν ἀναφορὰν τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητοῦ Πόρου τῆς 23 Φεβρουαρίου 1829, δι' ἧς συνοδεύεται ἐνταῦθα τὸ τριχαντήρι ἢ «Παναγία» τοῦ πλοιάρχου Γεωργίου Δημητρίου Γαλάτου, Ποριώτου,

Θεωρήσασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ κατὰ τὴν Ἀττικὴν ἀποκλειστοῦ Γεωργίου Καραμάνου πρὸς τὸν Προσωρινὸν Διοικητὴν τοῦ Πόρου τῆς 15 Φεβρουαρίου 1829, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι τὴν 22 Ἰανουαρίου ἐπεσκέφθη εἰς Θερικὸν τῆς Ἀττικῆς τὸ τριχαντήρι τοῦ Γεωργίου Δ. Γαλάτου, ὅτι τὴν 23 ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν διὰ Σύραν κ' ἐξ ἐναντίας ὑπῆγεν εἰς Εὐβοίαν κ' ἔστειλεν ἄνθρωπον εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἠγόρασε προβιάς,

Θεωρήσασα τὴν ἐκ Πόρου ὑγειονομικὴν πιστοποιήσιν καὶ τὸ ναυτολόγιον τοῦ τριχαντηρίου τοῦ αὐτοῦ Γεωργίου Δ. Γαλάτου τῆς 20 Ἰανουαρίου 1829, δι' οὗ φαίνεται ὅτι ἐφόρτωσεν ἀπὸ Πόρον λεμόνι 17.300 διὰ τὴν Σκιάθον,

Θεωρήσασα τὰς ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ὁμολογίας τοῦ ὁδηγοῦ τοῦ εἰρημένου τριχαντηρίου Ἰωάννου Στρατῆ, Ποριώτου, τοῦ πλοιάρχου Γεωργίου Δ. Γαλάτου καὶ τῶν ναυτῶν του τῆς 25 Φεβρουαρίου 1829,